

"ما را مانند ماشین آلات نفروشید!"

از جمله "اقدامات قانونی" بر علیه کاخ سفید دست خواهد زد.

اعضای کمیسیون تحقیق با توجه به تأخیرهای عمدی و بی پایان کاخ سفید در تحویل مدارک مورد نیاز کمیسیون مزبور حول فاجعه ۱۱ سپتامبر، دولت بوش را به خرابکاری در روند تحقیقات متهم می کنند. بخشی از مدارک مورد درخواست کمیسیون تحقیق شامل گزارش های روزانه به جورج بوش در هفته های منتهی به ۱۱ سپتامبر است و تنها با ارائه و مطالعه آنهاست که معلوم می گردد که مقامات دولت بوش تا چه حد از امکان بالقوه این حملات به مرکز تجارت جهانی با خبر بوده اند. شایان ذکر است که با گذشت بیش از ۲ سال از حملات ۱۱ سپتامبر در آمریکا، گزارشات و مدارک منتشر شده متعددی دلالت بر آن دارند که برخی از بالاترین ارگان ها و مقامات آمریکائی از این حملات مطلع بوده ولی اقدامی برای جلوگیری از انجام آنها صورت نداده اند. همین سال گذشته بود که مقامات کاخ سفید در مقابل فشار افکار عمومی و مخالفین خویش مجبور به پذیرفتن این حقیقت شدند که جورج بوش در ماه اوت ۲۰۰۱ گزارش امنیتی ای دریافت کرده بود که در آن هشدار داده شده بود که سازمان القاعده در صدد انجام عملیات هواییما ربائی در آمریکاست. ■

پوزش رسمی از توهینی که به کارکنان شرکتهای واگذار شده گشته است.
۲. اعلام رسمی اینکه کارکنان مجتمع های پتروشیمی همچون گذشته کارکنان وزارت نفت بوده و بدون هیچ قید و شرطی از این پس نیز کارکنان آن محسوب خواهند شد.
۳. تصویب انتقال آزاد کارکنان پتروشیمی از شرکت های خصوصی شده به هر یک از شرکت های تابعه وزارت نفت.
کارکنان متحصن پتروشیمی همچنین اعلام کردند که خواهان ملاقات با شخص وزیر و پذیرفتن رسمی خواسته هایشان از طرف او هستند و تا عدم انجام این ملاقات به تحصن ادامه خواهند داد و در صورت لزوم تولید را نیز به تدریج متوقف خواهند نمود. در این حال برخی از کارکنان پتروشیمی نیز با حضور در مجلس و اعتراض به وزیر نفت تهدید به اعتصاب کردند.
(ادامه مطلب در صفحه ۳)

مقارن با اعلام طرح ضدخلقی رژیم جمهوری اسلامی مبنی بر خصوصی سازی کامل صنایع پتروشیمی کشور موجی از ناآرامی ها و اعتراضات کارگری، کارخانه های پتروشیمی را در اراک، اصفهان، آبادان و خارک فرا گرفته است. در طول یک ماه گذشته بیش از ۴ هزار تن از کارکنان زحمتکش پتروشیمی در مجتمع های نامبرده در شرایطی که مطابق طرح خصوصی سازی رژیم امنیت کاری و شغل های آنها در معرض خطر قرار گرفته با سازمان دادن حرکات اعتراضی مختلف به مقاومت در برابر نقشه های ضد خلقی مقامات جمهوری اسلامی پرداخته اند. در طول این مدت، کارکنان پتروشیمی با دست زدن به تجمعات اعتراضی، تحصن، اعتصاب غذا، تهیه طومارهای مختلف، انتخاب نماینده و مذاکره با مقامات حکومت و بالاخره با تهدید به اعتصاب و اقدامات قهرآمیز کوشیده اند تا ضمن دفاع از حقوق بر حق خویش، صدایشان را به گوش مردم و دست اندرکاران حکومت برسانند.

* **تظاهرات کارگران و زحمتکشان در کُوب** صفحه ۲

* **قتل عام مردم بی گناه کردستان توسط نیروهای انتظامی** صفحه ۲

* **ابعاد هولناک استثمار کودکان در کردستان** صفحه ۲

* **طرح های جدید ضد پناهندگی اتحادیه اروپا** صفحه ۳

* **اقامت دائم یا سخت تر شدن قوانین پناهندگی در انگلستان؟** صفحه ۳

* **استرالیا پناهجویان بیگناه را به کام مرگ می فرستد!** صفحه ۴

اخلال در کار کمیسیون

تحقیق ۱۱ سپتامبر

دولت جورج بوش در کار کمیسیون فدرال آمریکا در رابطه با تحقیق در باره حملات مرگبار ۱۱ سپتامبر و مساله اطلاع قبلی مقامات دولت آمریکا از این حملات اخلال می کند. این مطلبی است که توسط "توماس کین" فرماندار سابق نیوجرسی و رئیس فعلی این کمیسیون عنوان شده است. وی در رابطه با رفتار مقامات کاخ سفید در عدم تحویل مدارک موجود به کمیسیون تحقیق با این توجیه که مدارک درخواست شده از زمره "اطلاعات طبقه بندی شده" می باشند، عنوان نمود که کمیسیون او برای دسترسی به این مدارک به هر اقدامی

اعتراضات کارکنان پتروشیمی از اوائل آبانماه آغاز شد. از آن زمان که آشکار گردید که هزاران تن از کارکنان صنایع پتروشیمی با از دست دادن تمامی مزایای کاری و سوابق و موقعیت خویش به عنوان کارمند وزارت نفت، از این پس با خطر اخراج و یا تبدیل به کارگران پیمانکار بدون حق و حقوق روبرو خواهند گشت. علنی شدن این طرح، خشم کارکنان پتروشیمی را برانگیخت و کارکنان پتروشیمی با تحصن و تهدید به توقف تولید خواست های عادلانه خود را به مقامات رژیم به شرح زیر اعلام نمودند:

۱. لغو مصوبه هیات مدیره مبنی بر واگذاری شرکت های خصوصی اعلام شده پتروشیمی به همراه تمامی کارکنان آنها به صاحبان جدید و

تظاهرات کارگران و زحمتکشان در کُیک

در تاریخ ۲۹ نوامبر ۲۰۰۳ ، جوانان ، کارگران ، و دیگر اقشار زحمتکش شهر کُیک بر علیه قطع خدمات اجتماعی توسط دولت این ایالت دست به تظاهرات خیابانی زدند .

دولت "لیبرال" کُیک که در آوریل گذشته به قدرت رسید ، با سازمان دادن یک تهاجم گسترده بر علیه حقوق اقتصادی و اجتماعی مردم و بویژه اقشار زحمتکش به تدریج اقدام به قطع و یا کاهش خدمات اجتماعی ، بهداشت عمومی ، تحصیل ، کمک های مالی به پناهندگان و حقوق بیکاری و بازنشستگی کرده است. برخی از اقدامات ضد مردمی دولت جدید کُیک در جریان تهاجم اخیر شامل موارد زیر هستند:

- کاهش مالیات کمپانی ها
- افزایش شهریه مهد کودک ها
- تغییر قوانین کار به ضرر کارگران
- کاهش کمک های مالی به پناهندگان و مجبور کردن آنها به کارگری در مقابل دریافت این کمک های مالی. کاهش کلاس های زبان مجانی و ارزان قیمت برای تازه واردین و پناهندگان.
- خصوصی کردن بخشی از بیمارستان ها

تظاهرکنندگان حدود ۳۰۰۰۰ نفر بودند که بیشترشان با وجود شرایط نامساعد جوی و منجمله تقبل یک سفر ۵ ساعته در برف و بوران خود را برای شرکت در این تظاهرات به شهر کُیک رسانده بودند .

تظاهرات مردم بر علیه تحولات اخیر ، نقش ضد کارگری رهبران بوروکرات اتحادیه های کارگری در این ایالت به نفع سرمایه داران را نیز افشا کرد. رهبران سازشکار و مماشات جوی این اتحادیه ها که در زمان حکمرانی دولت پیشین با اتخاذ مواضع ضد کارگری فعالانه به تلاشهای دولت وقت در جهت کاهش و قطع "خدمات عمومی" کمک کرده بودند ، در انتخابات ماه آوریل نیز به بهانه حمایت از "شیطان کوچک" در مقابل "شیطان بزرگتر" از حزب "لیبرال" دفاع کردند و اکنون همین

حزب با در دست گرفتن قدرت و با سازمان دادن یورش وسیع تر به حیات و معاش کارگران و زحمتکشان کُیک سیاست های ضد کارگری دولت قبلی را با شدت بیشتر ادامه می دهد.

قتل عام مردم بی گناه کردستان توسط نیروهای انتظامی

در ماه های اخیر دامنه تهاجمات سرکوبگرانه و تعدیات نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی در شهرها و روستاهای کردستان بر علیه مردم بی گناه به شدت افزایش یافته است. در نتیجه اقدامات ضد خلقی مزدوران جمهوری اسلامی نظیر تیراندازی های بدون دلیل به سوی عابرین و وسائط نقلیه در ماه های اخیر چند تن از مردم بی گناه روستاهای اطراف سردشت جان خود را از دست داده و یا زخمی شده اند.

از سوی دیگر جنایات روزمره مزدوران رژیم خشم مردم منطقه را برانگیخته و منجر به پا گرفتن اعتراضات کوچک و بزرگی از سوی توده های تحت ستم بر علیه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی گشته است. گستردگی دامنه جنایات مزدوران حکومت و اعتراضات توده ای بر علیه آن به حدی افزایش یافته که حتی نمایندگان دست نشانده این رژیم در مجلس از استان کردستان نیز در هراس از عواقب انفجار خشم توده ها مجبور به واکنش گردیده و رسماً نامه شکوه آمیزی را برای مقامات حکومت و از جمله خاتمی ، کروبی و رئیس قوه قضائیه نوشته و ضمن "هشدار" نسبت به عواقب تداوم این اعمال خواستار انجام اقداماتی در این زمینه شده اند. در نامه "نمایندگان" با اشاره به "حساس" بودن اوضاع در کردستان آمده که : "ما امضا کنندگان ذیل در تعقیب مکاتبات قبلی و هشدارهای شفاهی پیشین اعلام می داریم که متأسفانه عوامل نیروهای انتظامی در مناطق کرد نشین با اسلحه و گلوله ای که از محل بیت المال تهیه و در اختیار آنها قرار گرفته است مرتباً و به تواتر اقدام به کشتار مردم بی گناه و غیر مسلح نموده و می نمایند. اوضاع منطقه به شدت حساس شده است. بدون حکم محکمه صالحه ، نیروهای انتظامی خود وظیفه ضابط و قاضی و مجری قانون را عهده دار و حکم قتل عام را داده است." نویسندگان نامه در انتها خواستار "رسیدگی فوری" به این مساله شده اند.

ابعاد هولناک استثمار کودکان در کردستان

دامنه استثمار وحشیانه کودکان توسط سرمایه داران زالو صفت ، تحت حاکمیت رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی هر روز گسترش یافته و با افزایش دامنه فقر و محرومیت و گرسنگی در میان خانواده های کارگری و زحمتکش ، هر روز و هر ساعت بر تعداد کودکان محرومی که برای سیر کردن شکم گرسنه خود و خانواده هایشان مجبور به فروش نیروی کار خویش تحت ظالمانه ترین شرایط می گردند ، اضافه می شود. در همین رابطه اخیراً آمار تکان دهنده ای از سوی مقامات "خانه کارگر" استان کردستان در مورد گسترش "کار غیر قانونی" کودکان در این استان منتشر شده که توجه به آن نشان دهنده گوشه ای از اوضاع طاقت فرسائی است که حاکمیت نظام سرمایه داری وابسته و رژیم جمهوری اسلامی بر حیات و معاش کارگران و توده های محروم ما حاکم گردانیده است.

مطابق اظهارات ایرج بهرام نژاد ، دبیر اجرایی خانه کارگر ، هم اکنون ۵۷ هزار کودک و نوجوان زیر ۱۵ سال در این استان بصورت "غیر قانونی" در رشته های مختلف و منجمله در "کارگاه های تعمیر خودرو" و "باطری سازی" به کار مشغولند. البته آمار فوق به هیچ رو منعکس کننده تعداد واقعی کودکانی نیست که به دلیل فقر و ادبار اقتصادی خانواده هایشان از یک زندگی عادی ، تحصیل ، تربیت و پرورش محروم شده و در سالهای بالندگی و شکوفائی زندگی مجبور گشته اند تا بار تأمین مالی خود و یا خانواده هایشان را با تن دادن به کارهای شاق بدنی بر عهده بگیرند. حتی همین آمار که از طرف خود مقامات رژیم ارائه شده نشان می دهد که چه تعداد کثیری از کودکان بصورت "غیر قانونی" در محل های کار مورد استثمار قرار می گیرند.

طبق آمار دولتی ، تعداد کل جمعیت زیر ۱۵ سال استان کردستان ۵۷۰ هزار نفر است و کارگران خردسال "غیر قانونی" در این استان ۱۰ درصد آن را در بر می گیرند.

طرح های جدید ضد پناهندگی اتحادیه اروپا

دولت های امپریالیستی عضو "اتحادیه اروپا" با سرعت مشغول تصویب طرح های ضد خلقی جدید بر علیه پناهجویان و پناهندگان هستند. در چارچوب تلاش های مشترک دولت های نامبرده ، مقامات اتحادیه اروپا در اوایل نوامبر امسال طرح ایجاد یک موسسه مشترک اروپایی برای به اصطلاح حفاظت مرزهای اروپا را پایه ریزی کردند. این موسسه در سال ۲۰۰۵ ، کارش را که بستن همه راه های ورود به اروپا بر روی پناهجویان است ، با شرکت کشورهای عضو اروپا شروع خواهد کرد.

وزرای کشور همه اعضای اتحادیه اروپا در آخرین جلسه خود در بروکسل روی طرح کلی و جزئیات عملی آن به توافق رسیدند. یکی از توافقات مهم در این رابطه ، تصویب پیشنهاد ایتالیا برای ایجاد یک خط هوایی ویژه به منظور دیپورت پناهجویان می باشد. در حال حاضر برخی از کشورها مثل بلژیک و آلمان از هوایماهای مخصوصی برای دیپورت استفاده می کنند ولی ایجاد یک موسسه مشترک موجب کم شدن مخارج این کار می شود.

یکی از دلایل مهم استفاده از هوایمای مخصوص در دیپورت پناهجویان ، مخفی کردن آن از دید مردم و جلوگیری از اعتراضات و تظاهراتی است که در زمان انجام دیپورت ها از سوی انجمن ها و سازمان های مترقی و دمکراتیک به وقوع پیوسته اند. بطور مثال تاکنون در چندین مورد ، پلیس در حین انتقال پناهجویان با رفتارهای خشن و شکنجه وار خود باعث خفگی و مرگ پناهجو شده است. به دلیل این واقعیت تاکنون چندین بار بدنبال اعتراض مسافرین و کارکنان هوایماهای مسافربری به رفتار خشنونت آمیز مقامات اداره مهاجرت نسبت به پناهجویان در هوایما ، دیپورت ها متوقف شده اند.

طبق طرح مشترک جدید ، دولت های اروپایی به جای متوقف کردن این اعمال غیرانسانی ، به جایگزین کردن هوایماهای ویژه به جای هوایماهای مسافربری اقدام خواهند کرد. مسلماً تلاش مقامات اروپایی بر آن است که با پیروی از طرح جدید و استفاده از هوایماهای ویژه ، از این به بعد هر نوع جنایتی دور از چشم مردم و با آزادی کامل صورت گیرد.

"ما را مانند ماشین آلات ..."

(بقیه از صفحه ۱)

با بالا گرفتن موج اعتراض کارکنان پتروشیمی ، مقامات رژیم تلاش کردند تا با اتخاذ اقدامات متفاوت ، از فریبکاری گرفته تا تهدید و ارباب معترضین و نمایندگان آن ها مقاومت کارکنان را در هم بشکنند ، ولی موفق نشدند. در همین رابطه حدود هزار تن از کارکنان مجتمع اراک چند روز پیاپی در سالن آمفی تئاتر پتروشیمی تجمع کرده و هیأتی ۲۰ نفره را از میان خود برای پیگیری مطالباتشان انتخاب کردند. در جریان این تجمع ها مدیر عامل پتروشیمی اراک با حضور در میان کارکنان وعده داد که وزیر نفت با دادن یک مدت چهار ماهه به کارگران پتروشیمی خصوصی شده اراک برای انتقال به دیگر پتروشیمی های دولتی توافق کرده است. با این حال وعده های مدیر عامل ، کارگران را نفیفت و کارکنان در ادامه حرکات خود در اوایل آذرماه به مدت سه روز پیاپی به اعتصاب غذا دست زده و با صدا درآوردن قاشق و بشقاب های خود در هنگام ناهار ، اعتراضشان را به اقدامات ضد خلقی کارگزاران حکومت اعلام کردند.

تصمیم به خصوصی سازی صنایع پتروشیمی تهاجم وحشتناک دیگری است که رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در راستای اهداف و رهنمودهای غارتگرانه نهادهای امپریالیستی نظیر صندوق بین المللی پول و بانک جهانی به زندگی و معیشت کارگران و توده های محروم ما سازمان داده است. در نتیجه هر موج جدید خصوصی سازی ، هزاران تن از کارگران از کار بیکار شده و یا به رغم داشتن سالیان مدید سابقه کار ، مجبور به پذیرفتن قراردادهای موقت و پیمانکاری و خروج از شمول قانون کار می گردند. در چنین موقعیتی کارفرمایان دولتی و یا سرمایه داران بخش خصوصی با رفع هرگونه مسئولیت در قبال زندگی کارگران و

کارمندان نه تنها از هزینه های خود کاسته و بر سود خود می افزایند بلکه کارکنان صنایع خصوصی شده را حتی از شمول قانون کار ارتجاعی رژیم نیز خارج می کنند ، که معنی آن در عمل محروم کردن

کارگران از حق بیمه و به جیب زدن مبلغ آن توسط سرمایه داران می باشد.

درک این واقعیت عینی و

تجارب جاری در مقابل تهاجم اخیر رژیم جمهوری اسلامی است که موجب اعتراض شدید و مقاومت فزاینده از طرف کارکنان زحمتکش و مبارز صنایع پتروشیمی گشته است.

اقامت دائم یا سخت تر شدن قوانین پناهندگی در انگلستان؟!

"دیوید بلانکت" وزیر کشور انگلستان در روز ۲۴ اکتبر اعلام نمود که مطابق تصمیمات جدید دولت ، حدود ۱۵ هزار خانواده ای که قبل از تاریخ دوم اکتبر سال ۲۰۰۰ ، تقاضای پناهندگی کرده اند حتی اگر با جواب منفی هم روبرو شده باشند ، به آنان اجازه اقامت دائمی داده خواهد شد. این مصوبه حدود ۵۰۰۰۰ پناهجو را شامل خواهد شد. اگر چه تاکنون جزئیات دقیق و چگونگی این "عفو عمومی" اعلام نشده ، اما آنچه که روشن است عبارت از این واقعیت است که تصمیم دولت انگلیس نه ناشی از "انساندوستی" و یا "پناهنده دوستی" مقامات این دولت بلکه منبعث از این واقعیت است که اداره

← مهاجرت وزارت کشور انگلیس در رابطه با روند بررسی پرونده های پناهنده های یک بحران تمام عیار بسر می برد و در نتیجه هزاران پناهجو در این کشور هنوز پس از سال ها انتظار در بلاتکلیفی کامل روزگار می گذرانند. اقدام فوق در این چارچوب صورت گرفته و مقامات بریتانیایی بلافاصله پس از اعلام تصمیم اخیر خویش اضافه نمودند که این اقدام را برای صرفه جوئی های مالی و کاستن از حجم پرونده های پاسخ داده نشده اتخاذ نموده اند. مقامات وزارت کشور تأکید نموده اند که دولت از این پس قوانین بسیار سخت تری را در مورد پناهجویان به کار خواهد برد. از قبیل اینکه ؛ آسانی که بدون پاسپورت قصد ورود به کشور را داشته باشند ، تا مدت دو سال زندانی خواهند شد و یا اینکه این وزارت خانه نسبت به بازگرداندن آسانی که تقاضای پناهنده گی شان بطور کامل رد شده است ، جدی تر از گذشته عمل خواهد کرد. مطابق بخش دیگری از طرح های پناهنده ستیزانه دولت انگلیس، مقامات اعلام کرده اند که از این پس می توانند کودکان خانواده هائی که تقاضای پناهنده گی آنها به طور کامل رد شده است را از آنها ستانده و آن کودکان را تحت پوشش دائره "خدمات اجتماعی" قرار دهد. تصمیم اخیر با موجی از ابراز مخالفت از سوی مردم بریتانیا و مخالفین دولت روبرو گشته است. همزمان با اعلام تدابیر جدید ، دیوید بلانکت تاکید نموده است که کشور وی یکی از سخت ترین قوانین پناهنده گی در بین کشورهای پناهنده پذیر را دارد و تلاش می شود تا این قوانین سخت تر از گذشته نیز بشود.

استرالیا پناهجویان بیگناه را به کام مرگ می فرستد!

در تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۰۳ ، ۱۴ نفر از پناهجویان

کرد ترکیه به امید پناهنده شدن به کشور استرالیا با یک قایق ماهیگیری کوچک خود را به جزیره ملویل استرالیا رساندند. دولت استرالیا که در سالهای

اخیر در پناهنده ستیزی و اتخاذ قوانین ضد بشری بر علیه پناهجویان گوی سبقت را از اکثر دولت های دیگر ربوده است ، بلافاصله پس از آگاهی از ورود این پناهجویان ، سه کشتی نیروی دریایی را به محل فرستاد. سربازان با زور و کتک پناهجویان را به داخل قایق شان برگرداندند. قایق حامل پناهجویان وحشترده در حالیکه دو کشتی دیگر آن را محاصره کرده بودند ، توسط کشتی سوم یدک شده و به سمت آب های اندونزی هدایت گشت و در آنجا نیز در میان اقیانوس رها شد. پناهجویان به علت از کار افتادن یکی از موتورهای قایق مجبور به توقف در یکی از جزایر اندونزی شدند. پلیس اندونزی در آن جزیره نیز آنها را دستگیر کرده و به جا کارتا فرستاد. پناهجویان در آنجا زندانی شدند.

وزیر مهاجرت استرالیا چند ساعت پس از ورود این پناهجویان به جزیره ملویل ، دستور داد که تبصره ای به قانون مهاجرت این کشور اضافه کردند که بر اساس آن حدود ۳۰۰ جزیره اطراف استرالیا از پوشش قانون مهاجرت مستثنی شوند. این بدان معنی است که درخواست های پناهنده گی پناهجویان در این جزایر غیرقانونی شمرده خواهند شد و دولت اجازه اخراج آنها را خواهد داشت. مقامات دولت استرالیا به این تدابیر ضد خلقی نیز بسنده نکرده و برای اینکه بتوانند با استفاده از تبصره جدید خویش پناهجویان کرد را دیپورت کنند ، با بیشرمی تمام تاریخ تصویب رسمی این تبصره را یک روز قبل از ورود پناهجویان به استرالیا ثبت کردند.

البته این اولین بار نیست که دولت استرالیا به رفتارهای غیرانسانی بر علیه پناهجویان دست یازیده است. مقامات این دولت به اصطلاح مدعی آزادی و دمکراسی و حقوق بشر ، در سال های اخیر ضمن اتخاذ شدیدترین و وحشیانه ترین تدابیر ضد پناهنده گی ، بارها از قوه زور و نیروهای ارتشی برای اخراج پناهجویان استفاده کرده اند. به

دستور مقامات استرالیایی ، ماموران دولتی در موارد متعددی قایق های پناهجویان را به زور به نقاط خطرناک میان اقیانوس هدایت و در آنجا رها کرده اند تا سرنشینان بیگناه آن غرق شوند و یا صدها پناهجو را در زندان های دورافتاده جزایر استرالیا حبس کرده اند. اقدامات ضد خلقی دولت استرالیا موجی از خشم عمومی را برانگیخته و بکرات چه از سوی افکار عمومی مردم این کشور و چه توسط نیروهای مترقی و دمکراتیک در سطح بین المللی محکوم شده است.

پناهجویان کرد بازگردانده شده به اندونزی هم کنون در زندان جا کارتا در شرایط دشواری به سر می برند. دولت اندونزی که قراردادهای بین المللی پناهنده گی را امضاء نکرده در حال حاضر صدها پناهنده از کشورهای مختلف را در شرایط بسیار غیرانسانی در اردوگاه هایش حبس کرده است.

"پیام فدایی" بر روی شبکه اینترنت

از صفحه چریکهای فدایی خلق ایران

در اینترنت دیدن کنید :

<http://www.fadaee.org/>

از صفحه اشرف دهقانی

در اینترنت دیدن کنید :

<http://www.ashrafdehqhani.com/>

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

با نشانی زیر مکاتبه کنید:

BM Box 5051
London
WC1N 3XX
England

شماره فکس و تلفن

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

0044 - 208 - 8805621

آدرس پست الکترونیک

e-mail : ipfg@hotmail.com

